

man maa lægge Mærke til, og det er, at hvis Eksistensen ikke er bevaret, er Neutralitetsforsvaret umuligt, og hvis det kan lykkes en Modstander hurtigt og afgørende at baste og binde en Stats Handfrihed overhovedet, har han samtidig dermed umuliggjort dette Land et hvilket som helst Neutralitetsforsvar. Men det ærede Medlem vil nu skelne mellem disse to Ting, og derigennem naaede han saa ogsaa til Spørgsmaalet om Eksistenskamp og erklærede da, at den Bahnson'ske Fæstning var fuldstændig logisk, naturlig og rigtig, og at den var godt og kraftigt lavet, hvis Forudsætningen for den var rigtig, nemlig at der kunde tænkes et Angreb paa Eksistensen. Men det ærede Medlem naaede ikke til for sit Vedkommende absolut at benægte, at en saadan Eventualitet kunde være til Stede, og da han ikke gjorde det, er der altsaa endnu den Mulighed tilbage, at det ærede Medlem kan ende med at hævde, at den Bahnson'ske Fæstning er den eneste rigtige, vi skulle have.

Det ærede Medlem fremsatte vel i øvrig nærmest sin Opfattelse af, hvorledes Forsvaret skal ordnes, gennem den Udtalelse, at det, vi skulle have, og det, et Neutralitetsforsvar kræver, er „en bevægelig Krigsmagt, som altid er til Stede.“ Ja, det lyder meget smukt, men Krigsmagten skal for at være bevægelig have sine Depoter og sin Basis dækket, det vil sige, den skal have visse faste Anlæg, hvorfra den kan gaa ud. Det ærede Medlem vil have, at den altid skal være til Stede; han sagde ikke noget om, at den altid skal være allestedsnærværende, men noget lignende maa vel forudsættes. Men hvis det er hans Plan — han gav ikke nogen nærmere Antydning af den —, er der ingen Tvivl om, at saa maa man komme til et Forsvar, der er langt dyrere end det, den højtærede Regering foreslaar. Jeg tror, det vilde være rart, om det ærede Medlem fra Højrup vilde give nogle nærmere Antydninger af, hvorledes vi skulle indrette os med en saadan bevægelig Krigsmagt, som altid er til Stede. Det ærede Medlem rettede den Bemærkning til den højtærede Forsvarsminister, at denne Minister havde haft det „Uheld“ at skifte Standpunkt i et vigtigt Livsspørgsmaal.

Naa, nu kan jeg for mit Vedkommende ganske vist ikke begribe, at Spørgsmaalet om, hvorvidt København skal sikres fra Landsiden, er et vigtigt Livsspørgsmaal, hvormed der jo maa sigtes til en personlig Livsopfattelse. Det kan jeg ikke begribe, thi det er jo et Spørgsmaal, der i Virkeligheden dels er af udenrigspolitisk Art, dels af militær-teknisk Art, og enten Folk nu have den ene eller den anden Trosbekendelse paa alle mulige andre Livsomsraader, kan man jo have den selv samme Mening paa dette Omraade. Men for det ærede Medlem fra Højrup synes det — i hvert Fald udtalte han det — at være et vigtigt Livsspørgsmaal, og det, der da i allerhøjeste Grad maa forbavse i det ærede Medlems Tale, er, at vi ikke have faaet noget rigtigt at vide om hans Standpunkt i saa Henseende. Hvis det virkelig var saa vigtigt et Livsspørgsmaal, som det efter hans eget Sigende er, skulde man dog tro, at den Mand, der har staaet i Spidsen for Regeringen i dette Land i adskillige Aar, her havde sine Sager i Orden; men det har han altsaa ikke. Han har intet egentligt Standpunkt, og derved er han selvfølgelig afskaaren fra nogen Sinde at vederfares det samme „Uheld“ som den højtærede Forsvarsminister, nemlig at skifte Standpunkt.

I det hele taget forekommer det mig, naar jeg læser det ærede Medlems Tale igennem, og jeg har læst den med stor Omhyggelighed, at den noget gør Indtryk i Retning af at være et Prøveassortiment, saaledes at det ærede Medlem, hvis han f. Eks. skulde overtage Høvidspladsen paa Basis af denne Tale, var i Stand til at tilfredsstille saa omtrent alt muligt paa Militæromraadet, lige fra næsten ingenting til Bahnsons Fæstning. Om det har været Hensigten at lægge dette Prøveassortiment frem for Folkets Øje, ved jeg ikke. Jeg ved naturligvis ikke, hvor skarp en politisk Opfattelse det ærede Medlem overhovedet har. Men jeg vil dog sige, at han i sine Udtalelser et Øjeblik gik tilbage til hin Tid, da han var Minister og ikke var det mere. Han benyttede nemlig den Vending: Den Gang jeg gik ud, eller, rettere sagt, den Gang jeg blev sat ud. Jeg er ikke saa meget inde i de Forhold, der den Gang var tilstede (*Stengerik: Hør!*),